

[Iver Poulsen.]

meningsløse og produktionsfordyrende særbeskatning, som landbruget er genstand for igennem ejendomsbeskatningen. Jeg ved meget vel, at ejendomsbeskatningens afskaffelse slet ikke løser landbrugets problemer; men her er først og fremmest tale om en retfærdighedshandling, som dog ikke er helt uden økonomisk betydning, eftersom de faste skatter udgør ca. 6 pct. af landbrugets driftsomkostninger.

Den højtærede statsminister lovede i åbningstalen en rapsordning og en kornordning for høståret 1962-63, og vi kan kun beklage, at regeringen ikke, som vi foreslog det, allerede i foråret gennemførte en kornordning, så at foderkornsprisen blev lig med brødkornsprisen, naturligvis med nødvendig hensyntagen til det kornkøbende landbrug, hvilket ville have haft en heldig regulerende indvirkning på den i dag alt for store baconproduktion, som man ikke kan finde afsætning for.

Efter de retningslinjer, som jeg har forsøgt at trække op, er de uafhængige villige til forhandling i den tid, der kommer, hvis nogen skulle ønske vor støtte.

Rosing: I sin åbningstale nævnte den højtærede statsminister den spændte storpolitiske situation mellem øst og vest og udtrykte i denne forbindelse, at regeringen inden for NATO og overalt, hvor Danmark har medindflydelse, bestandig vil virke for at opnå en mindskelse af spændingen i verden.

Vi ved alle sammen, at denne fare ikke alene gælder de nationer, der står stejlt over for hinanden med deres politiske synspunkter, men at den gælder hele menneskeheden helt ned til de mindste befolkningsgrupper, selv på afsidesliggende steder på kloden, og som alle andre følger vi spændingens udvikling med bange anelser. Ligesom hos andre demokratiske nationer er bevarelsen af frihed og fred det højeste ønske hos grønlænderne, hvorfor Danmarks aktive indsats i arbejdet for afspænding,

afrustning, indstilling af kernevåbensprængninger og i det hele taget for bevarelsen af freden er en nødvendighed, vi altid vil støtte.

Vedrørende spørgsmålet om Danmarks og dermed Grønlands eventuelle optagelse i det europæiske fællesmarked vil jeg gøre nogle bemærkninger.

Vi ved, at en ikke ringe procent af de grønlandske reje-, fiske-, og skindprodukter konstant afsættes til medlemsstaterne af de syv, og at Grønland kan drage nytte af de toldnedsættelser m. v., som fra 1. juli 1960 trådte i kraft inden for de syv. I forbindelse med Grønlands tilslutning til EFTA udtalte landsrådet, at det ønskede adgang til Den europæiske Frihandelssammenslutning, men på den betingelse, at alle grønlandske forbehold blev respekteret. Det lykkedes også at få Grønland placeret i EFTAs mønster på grundlag af de stillede krav.

Denne gang, endnu inden Danmark har taget en beslutning om at blive optaget som medlem af de seks, har man allerede i år indhentet rådets udtalelse om Grønlands stillingtagen til spørgsmålet, og denne udtalelse lyder, at landsrådet ønsker Grønland ind i markedsdannelsen, men at man i videst muligt omfang ønsker reservationer taget, der kan beskytte landet.

Det er klart, at det har været svært for landsrådet at tage stilling til spørgsmålet, idet man ikke engang i Danmark nu er fuldt ud klar over, hvilke fordele, ulemper og følger en eventuel optagelse vil føre med sig. Man kan måske sige, at det er dristigt gjort af landsrådet at give en sådan tilslutning uden forudgående nøje undersøgelse hermed. Begrundelsen er sikkert den, at man inden landsrådssamlingen var klar over, hvilken stemning der var hermed, at den danske regering og folkettinget havde givet udtryk for deres interesse i denne markedsdannelse, navnlig når England, som er Danmarks bedste kunde, tog samme skridt. Jeg tror, jeg kan sige, at landsrådets udtalelse bør forstås som en